

பு போராட்ட
—, தனது உண்ணாவிரத -
... ஏன்? ஐரிஷ் போராட்ட வீரர்...
... கள், நீராகரம் அருந்தித்தான் உ...
... து உயிரந்தான்.
... மாநிலத்தைச் சேர்ந்த திரு. பொட்டிரா...
... உண்ணாவிரதம் இருந்து, இறுதியில் திய...
... ஸ்ட் 27 இல், சென்னை மாகாணத்துக்கு தம...
... உண்ணாவிரதத்தை ஆரம்பித்த 63 வயதான...
... 8 ஆவது நாள், அவரது கோரிக்கை ஏற்றுக்...
... ஆண்டுகளின் பின் பேரறிஞர் அண்ணாவால்...
... க்குத் தமிழ்நாடு என்ற பெயர்...
... ிங்கின் தோழரான வங்காளத்தைச் சேர்ந்த...
... ாருன் 13.07.1929 இல் லாகூர் சிறையில்,
... ள் எதிர்த்து உண்ணாவிரதமிருந்து 13.09.4...
... டந்தார (அதன் பின் சிறைச்சாலை விதிக...
... ால நம்திலீபன்? உலகத்திலேயே நான் அ...

விடுதலை விடே கை சூட்டராய் விழிகளில் நடனமாட
பறந்திடும் கசேத்தோடும் புன்னகைவதனத்தோடும்
நடந்தவன் நல்லீரர் வீதிமடையையெந்நாடிக் கசெல்
திரண்ட எம் மக்கள் கட்டடம் 'தியெவமே..' என்றழைக்க
பஞ்சினெவணெம்கை கசேம, தோண்டதோர் பக்திமாதா
பயைவதே திலீபன் முன்னால் பாதையை மறித்து வந்து
கையிலே தாங்கி வந்த அர்ச்சனதை தடவதை தோட்டு
விரலிலே விபுதி அள்ளி எம் வீரனின் நுதலில் பிச
புள்ளிரண்டித திங்களாய் எம் திலீபன் ரோமுகம் ஜொலித்தான்
தயாராக இருந்தார். திலீபன் மிகவும் மன உறுதிபடை
... எங்களின் பிரச்சனையைக் கூ... எங்களின் விடுதலைக் கூ...
... எங்களின் பங்குமின்றி எங்களின் விருப்பமின்றி
... சிங்களம் பற்றெடுத த ஜெயவர்த்தனாவும்
... தன்னலம் மட்டுமேயேயோர் இலட்சியக் குறியாய்க் கொண்ட
... அன்றைய பாரதத்தின் அரசியல் ஓசைவோனும்
... தங்களாகக் கூள் ளகேகித்த ந்திரக் கித்தடித்து
... செய்தவோர் ஓபந்தத்தின் அம்சங்கள் ஐந்தினையே
... செயற்படவகைகத் திலீபன் வயிற்றுடன் போர் தொடுத்துதான்

மக்களும் மாணவரும் மடையையே சமீபந்திருக்க
பக்கலில் மடையிடும் கவிதைகள் சொற்பொழிவு
உணர்வுகள் கொப்பளிக்கும் உயர்மிகு வளையதனில்
திலீபனும் தன்னுணர்வில் மக்களோடிணந்து கொண்டான்
ஓப்பிலா அந்த வீரன் உறுவினகைகண்டு மக்கள்
வெப்பினார், வீரமுற்றார் - சங்கத்து
சூட்டத்தைப்போல் மனெமலேமும் தளெவு பற்றார்

பற்றது-சுய பற்றது விட்டுத் திலீபன்
பாடையையே நோக்கிப் பயணம்
சொட்டதும் தளரா முன்பைப்பில்

வெப்புடன் தொடர்ந்த போதும்
புத்தனின் பாரதமோ பகர்ந்தது ஏதுமில்லை

காந்தியைப் போற்றும் அந்த இந்திய தசேம் அன்று
ஏந்திய ஒப்பந்தத்தைச் சரிவரச் செய்யவில்லை
காந்தியின் தசேமென்று புகழூரதை தாரையேன்றி
அன்னவர் அகிம்சா வழியைப் புரிந்திட மறுத்தார்-ஐயோ
அந்தக் காந்தியும் கப்டமன்னர்
நீ ருணவா அருந்தித்தானே விரதமும் அனுசரித்தார்!
நீ ரதும் ஏலாத்திலீபன், இளமையின்
ஆசாபாசா உணர்வெலாம் ஓடுக்கிப் போரில்
ஆயுதம் ஏந்திக் காயம் பட்டவன் பட்டும் மீண்டும்
உடலதை எரிக்கும் போரை உவப்புடன் ஏற்றவளை
பதரெனப் பாரதத்தால் புறமென ஒதுக்கப் பட்டான்

கணம் கணமாக அந்த இந்தியப் பதிலைக் காத்து
பிணமெனும் நிலை வராமல் திலீபன்
வாழ்ந்திட வேண்டாமென்று துடித்தனர் மக்கள்
ஆங்கே துவண்டனர் தாய்க்குலத்தோர்

ஏதுமே எட்டவில்லை!?
ஐரிஸ் போராட்டவீரன் பொபிசான்டஸ் என்ன செய்தான்?
சிறையிலே வதங்கி வாடிவீரமாய் சாவணைத்தான்
ஆயினும் அவனும் நீ ராகாரம் நிதமும் உண்டான்

மகத்தான எம் திலீபன் மன உறுதி பாரீர்!
எக்கட்டத்திலேனும் தன் விருப்புக்கு மாறாக
மருந்தோ, சிகிச்சையோ, உணவோ, நீ ரோ
தந்திடக் கட்டாதென்று சத்தியம் வேண்டிக் கொண்டே,
மடேயில் போய்மர்ந்தான்-சந்தன மனையாளன்
இறப்பின் பின்னரும் தன் ஈகத்தின் தொடர்ச்சியாக
உடலின் கிறுகள் உயர்கலவிக்கு உதவவென
மருத்துவபீடத்திற்கு அனுப்பிடல் வேண்டாமென்றான்

நிமிடங்கள் மணிகளாக மணித்துளிகள் தினங்களாகி
ஒன்றாக இரண்டாக மின்னாக நாட்கழிய
உடலால் சோர்வுற்றான் மக்கள் உள்ளங்களில் தீயிட்டான்
எங்கும் எரியும் உணர்ச்சிப் பிரவாகம்
முண்பியடித்துத் திரளும் சனக்கப்டம்
சீருடசை சிறார்களின் தளர்நடசை சோகம்,
ஊரீராக உருக்கொண்ட மக்கள்
பரேணியாக நல்லபீர் நகர்ந்தனர்
திலீபன்க்குத் துணையாகத் தம் வயிற்றில் தீயிட்ட
அணியணியாக ஆட்கள் திரண்டனர்
ஆங்காங்கு மடேகைகள்
ஆத்திர உணர்வு மக்களாள் கிளர்ந்தது

கோத்திரம், காலம், சாத் திரம் யாவும் கட்டையில் போயின - சோற்றுப்
பாத் திரம் தொட மக்கள் கசிசினர்
தறேறவோர் வார்த்தையின்றி தசேம் சிவந்தது
நல்லிரியே அருகிலொருமடே
வல்லையில் ஐவர்
மல்லையில் திருச்சலம்
திரும்லையில் வறொருவர்
மட்டுநகர் மடையில் மற்றொருவர்
எங்கும் வியாபித்த இலட்சியப் போர்த்தீ

ஆயினும்
பாரதபிமி பார்த்தே கிடந்தது
தரோடிய எம்மண்ணில் -கண்ணீர் ஆறோடியது
வசந்தம் வீசிய வாழ்நிலத்தில்
அக்கினிப் புயல் அனல் வீசியது

நாட்கள் கடந்தன
காந்தீயப் போர் வகைகள் கிழிந்தன
மகாத்மா என்ற மாபெரும் வார்த்தையை
தனக்கே உரித்தான தனியான அணிகலனாக
தானே தனக்குச் சட்டிக்கொண்ட பாரதம்
வஷேம கலந்தது விவஸ்தை கட்டு-வறும்
கோஷதாரியாக குறிகெட்டு நின்றது
காந்தீயமென்று போற்றிப் பிஜிக்கும்
குவலயத்து மக்களெல்லாம்
கூரூடர்களாய் போயினரோ!

அந்தக் காரணம் பாதையில்
அணுஅணுவாய் எரிந்த தழியும்
திலீ பமெனும் மெழுகுச் சூடர் -இந்தத்
தீன விழிகளில் ஈரமத்தைத் தரவில்லையோ?!
மனித தர்மமென்ன மாண்டே போனதோ?!
புத்தன் பிறந்த தசேமென்றார்கள்
சித்தமே கல்லான எத்தரர்களோ இவர்கள்?!
சத்தமின்றி அமர்ந்த திருந்து
சித்திரவதை தன்னை
மதெதனமாய்க் கண்கொள்ளும்
வித்தையில் விற்ற பன்னரோ?!

பத்திரமாய் நாம் வாழ் சித்திரமாம் எம் திலீ பன்
கத்தியில் லாயுத்தமொன்றை கணம் கணமாய் முன்னெடுக்க
புத்தியிலே பொறிவெடுத்தது எம் புத்திரர்கள் எல்லோரும்
சத்திய வளே வியிலே சரேந்து குதித்தார்கள்
சொத்தான எம் ஈழம் பெற்றிடலே வதேமென்று
வற்றாத பரோறாய் வரிசையில் வந்தார்கள்

Written by தீட்சண்யன்
Thursday, 21 September 2017 21:09 -

உடல் வற்றி உயிர் வற்றிப் போன எம் இளவல்
கடல் வற்றிக் காய்ந்திட்ட சவர் பதிந்த நிலமாக-விழி
மடல் ஓட்டி வதேனையின் விளிம்புகளைத் தொடட்டு நின்ற - அப்
பதினோராம் நாளோர் பாவப்பட்ட நாளென்றால்
பன்னிரண்டாம் நாளை நான் எப்படித்தான் பகர்ந்துரைப்பேன்

நல்லாரின் வீதிதனில் நாடறியாச் சனவெள்ளம்
லட்சோபலட்சமாய் பட்சமிகு மக்கள்
கண்ணீரும் கதறல்களும் காற்றோடு பசே-திலீ பன்
கண்ணோடு கண்மடினான் -நாம்
கண்ணீருக்கு அணை தடேனோம்

- 000000000000

ஓலிபரப்பு- புவிகளின் குரல் வானொலி
திலீ பன் நினவை வாரம் 1997